

GERÇEK TEVBE*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Cumanız mübarek olsun, aziz ve sevgili Akra dinleyicileri!

Size Medine-i Münevvere'den kucak dolusu selâmlar, dualar... Allah-u Teâlâ Hazretleri, dünya ve ahiretinizi mâmur eylesin... Sizi iki cihanda mes'ud ve bahtiyar eylesin...

Peygamber-i Zîşân Efendimiz Hazretleri'nin Medine-i Münevvere'si, tabii yeryüzünün en güzel beldesi durumunda... Bizim Osmanlı şairlerinden birisinin söylediği gibi:

*Ol Rasûl-i Müctebâ, hem Rahmeten li'l-âlemîn,
Bende medfundur deyu, eflâke fahreyler zemîn;¹*

Yâni, “Bağrında yattığı için, Peygamber Efendimiz bende diye, yeryüzü göklere karşı öğünüyor.” dediği gibi;

*Sakın terk-i edebden kûy-i Mahbûb-u Hüdâ'dır bu!
Nazargâh-ı ilâhîdir, makâm-ı Mustafâ'dır bu!*

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

¹ Şiirin tamamı:

*Ol Rasûl-i müctebâ, hem rahmetenli'l-âlemîn,
Bende medfundur deyu eflâke fahreyler zemîn.
Ravzasın idüb ziyâret, dîdi Cibrîl-i Emîn:
Hâzihî Cennât-i Adnin, fedhulûhâ hâlidîn.*

dediği gibi Nâbi² isimli büyük şairimizin. Allah'ın habîbi, Habîbullah, sevgili kulu Muhammed-i Mustafâ'nın mescidinde olmak, şehrinde, beldesinde olmak çok büyük bir şeref...

² Yusuf Nâbi (1642-1712): Osmanlı şâiri. 1642 (H.1052) yılında Urfa'da doğdu. Çocukluğunda Arapça ve Farsça'yı öğrendi. Daha sonra Yâkûb Halîfe isimli bir Kâdirî şeyhine talebe oldu. Şeyhinin tavsiyesiyle İstanbul'a gitti. O sıralarda vezir Musâhip Mustafa Paşa, onu Dîvân kâtipliğine tâyin etti. Yûsuf Nâbi, 1671 senesinde yapılan Lehistan seferinde bulundu. Kamenîçe'nin zaptı dolayısı ile yazdığı bir şiir, Sultan IV. Mehmet tarafından beğenilerek, şehrin kapısına işlendi. Sultânın takdir ve iltifâtına mazhar oldu.

Mustafa Paşa'nın vefâtına kadar yanında kaldı. Sonra Baltacı Mehmed Paşa'nın yanında Haleb'e gitti. Baltacı Mehmed Paşa sadrâzam olunca, İstanbul'a dönerken Nâbi'yi de berâberinde getirdi. Muhtelif görevlerde bulundu. 1712 (H.1124) yılında İstanbul'da vefat etti. Üsküdar'daki Karacaahmet mezarlığına defnedildi.

Nâbi, şiirlerinde iyiyi ve doğruyu vermeye çalışmıştır. O, bir düşünce ve hikmet şâiridir. Dili sâde, söyleyişi düzgün, rahat ve çekicidir.

Eserlerinden bazıları: 1) Türkçe *Dîvân*. 2) Farsça *Dîvânçe*, 3) *Tercüme-i Hadîs-i Erba'în*, 4) *Hayriye*, 5) *Hayrâbâd*, 6) *Sûrnâme*, 7) *Fetihnâme-i Kamenîçe*, *Münşeât*, 9) *Tuhfetü'l-Haremeyn*.

Nâbi, 1678 senesinde hacca gitti. Hac kafilesi Osmanlı devlet ricâlinden meydana geliyordu. Nâbi, Medîne'ye yaklaştıkları gece heyecandan uyuyamadı. Kafiledeki bir yetkilinin ayaklarını Medîne'ye doğru uzattığını gördü. Onu uyandıracak bir sesle şu nâtı söyledi:

Sakın terk-i edebden, kûy-i mahbûb-i Hudâ'dır bu! Nazargâh-i ilâhîdir, makam-ı Mustafâ'dır bu.

Habîb-i Kibriyâ'nın hâb-gâhıdır fazîletde, Tefevvuk-kerde-i arş-ı Cenâb-ı Kibriyâ'dır bu.

Bu hâkin pertevinden oldu deycûr-i âdem zâil, İmâdın açdı mevcûdât dü çeşmin tûtiyâdır bu.

Felekde mâh-ı nev Bâbü's-Selâm'ın sîne-çâkidir, Bunun kandîli cevzâ matla-ı nûr-i ziyâdır bu.

Mürâât-ı edeb şartıyla gir Nâbi bu dergâha, Metâf-ı kudsiyâdır bûse-gâh-ı enbiyâdır bu.

Siz sevgili dinleyicilerimize de temennî ediyorum; bu güzel, mübarek, muhteşem, nurlu mahalleri hac yaparak, Peygamber Efendimiz’i ziyaret ederek, inşâallah sizler de görürsünüz, bu güzel günleri yaşarsınız.

Mescid-i Nebevî, Peygamber Efendimiz’den sonra müteaddit defalar sağına, arkasına doğru genişledi, genişledi, genişledi... Bugün çok muazzam bir boyuta ulaştı. Eskiden Medine-i Münevvere’nin etrafına emniyet için surlar yapılmış; adeta o eski surların hudutlarına, kapılarına kadar dayandı. Yâni, eski Medine şehri –tabii kible tarafı hariç– sanki Mescid-i Nebevî olmuş gibi.

Burada şu anda, çok miktarda Türk hacıları var. Onların özel renkli, yeşilimsi yazlık kıyafetlerinden Türk oldukları hemen anlaşılıyor. Samimî, ibadet aşkıyla dolu davranışlarından hemen herkes biliyor. Hatta satıcılar rakamları söylerken, karşıdan gelenin Türk olduğunu anlayınca, Türkçe rakamlarla söylüyorlar. Kendisi Türkçe bilmeseyse bile, rakamlar Türkçe... Esnaf öğrenmiş ve ona göre konuşuyor. Çok tatlı günler...

Tabii, hacılar da yavaş yavaş haccı yapmış oldular. Hacc-ı ekber yaptılar. Yâni, normal bir haccın sevabının yetmiş kat fazlası olan bir hac oldu bu sene. Çünkü, Peygamber Efendimiz SAS hadis-i şerifinde buyurmuş:

“–Eğer hacıların Arafat’a çıktığı gün cuma günü olursa, o zaman hacc-ı ekber olur.”

Hacılar bu hacc-ı ekberi yaptılar.

Daha önceden Medine-i Münevvere’yi ziyaret etmiş olanlar olabilir. Onlar Cidde’ye geçip Türkiye’ye döndüler. Tabii siz Türkiye’de zaman zaman, tanıdığınız hacıları karşılıyorsunuzdur. Onların getirdiği zezem sularından, dualar ederek içiyorsunuzdur; hurmalardan yiyorsunuzdur, tesbihler elinizdedir. Ama halen buralarda, Medine-i Münevvere’yi de ziyaret eden hacı kardeşlerimiz var. Onlar da artık, uçaklarının sırası geldikçe, yavaş yavaş dönüyorlar.

a. İnsan Hayatında Bir Dönüm Noktası

Akşamları, burada bir evde sohbetler ediyoruz. Toplayabildiğimiz kadar hacı kardeşlerimizden veyahut Medine-i Münevvere’de görevli, burada çalışan kardeşlerden güzel, muhabbetli toplantılar oluyor.

Elimizdeki kitap *Kitâbü’t-Tevvâbîn*, yâni Allah’a dönen, tevbe eden kulların kitabı. Çok güzel konular var içinde ve çok da güzel hazırlanmış bir kitap... Dipnotlarıyla, çok ilmî usüllere riayet edilerek hazırlanmış. Hakikaten istifade de ediliyor. Ben de şahsen okurken uyguluyorum. Dinleyenler de uyguluyor.

Bu cuma sohbetimde, hatırıma şu geldi ki muhterem dinleyiciler: Biz tevbe deyince, elimizi açıp, “Tevbe yâ Rabbi!” demek diye düşünüyoruz. Ama bu büyük alim zâtın yazmış olduğu, bu *Tevbekârların* Kitabı’ndan anlıyoruz ki, bu tevbe bu kadar basit bir olay değil. İnsanın hayatında bir dönüm noktası... Yâni, hayatı değiştiriyor.

Bakıyoruz, Peygamber SAS Efendimiz'e en büyük düşmanlığı yapmış, düşmanlığı yıllarca sürdürmüş, en büyük mücadeleyi vermiş, en azılı hasım durumunda olan insan, hidayet geliyor, gönlüne hidayet güneşi doğuyor; bir dönüş yapıyor ki, ondan sonra en iyi müslümanlardan birisi oluyor. Hayatını ve malını evvelce İslâm aleyhinde harcarken, kat kat fazlasıyla İslâm için harcamaya başlıyor. Yâni, hayatında muazzam bir değişme oluyor.

Bu tevbe olayındaki, Türkiye'deki ve buradaki anlayış farkından hatırıma geldi ki, siz sevgili dinleyicilerime bir noktayı kuvvetli bir şekilde vurgulayarak açıklamam lâzım: Bu tevbe sadece söz ile yapılan, "Tevbe yâ Rabbi!" denilen bir olay değil. Sakın biz bunu böyle anlamayalım!..

Tabii, iyi bir müslümanın da, her gün yaptığı hareketlerden, söylediği sözlerden, insanlarla münasebetlerinden, beşerî münasebetlerinden dolayı hatalı davranışları olabilir. Biz kitaplarımızda büyüklerimizin nasihatlerini okuyoruz, sizlere de naklediyoruz. İnsan sabahleyin:

"—Bugün Allah için ne yapabilirim?" diye, o gün ne yapacağını planlamalı!..

Tamam.

"—Bir de akşamleyin, o günün muhasebesini yapmalı!" diyoruz.

Yâni:

"—Bugün Allah için neler yapabildim?.. Allah'ın rızasını kazanacak şeyler yapabildim mi, yoksa Allah'ın razı olmayacağı hatalı şeylerim oldu mu?"

diye düşünecek tabii. Hatalarına pişmanlık duyacak, tevbe ve istiğfar edecek.

Bu tamam. Fakat, asıl tevbe sevgili dinleyiciler, insanın hayatında bir dönüm noktası oluyor. Yâni, azılı bir İslâm düşmanıyken bir insan, bakıyorsunuz birden değişmiş, mübarek bir mücahid olmuş ve çok büyük başarılar sağlayan bir insan haline gelmiş.

Hepinizin duyduğu bir isim olduğu için söyleyebilirim. Dün akşam da okuduk. Biliyor musunuz ki, Peygamber Efendimiz'le en büyük acı ve en çok ezâ verici mücadeleler yapmış olan ve öldürülmüş olan Ebû Cehil'in oğlu, hepimizin bildiği Ebû Cehil'in oğlu [İkrime] müslüman oluyor. Düşünebiliyor musunuz, yâni en azılı hasımlar müslüman oluyorlar

Bir olayı naklediyor dünkü kitap: Hazret-i Ömer RA emîrû'l-mü'minîn olmuş, İslâm orduları Azerbaycan'a dayanmış, Afrika'ya geçmiş, İran tarafları fethediliyor... Mekke'nin eski İslâm düşmanları, Medine-i Münevvere'ye ordu tertip etmiş, getirmiş olan Ebû Süfyan'lar ve Mekke'nin diğer eşrafı, çok itibarlı, soylu, hasepli, nesepli insanlar Hazret-i Ömer'i ziyarete geliyorlar. Hepsi müslüman olmuş, hepsi değişmiş, hepsi hayatında öyle bir tevbeyle tevbe etmiş ki, iyi müslüman olmuş. Emîrû'l-mü'minîn Hazret-i Ömer'e geliyorlar, izin istiyorlar, huzuruna gelecekler, ziyaret edecekler.

Ama Hazret-i Ömer, Bilâl-i Habeşî gibi Habeşistan'dan gelmiş ve Mekkelilerin kölesi olduğu bilinen, köleyken Ebû Bekr-i Sıddîk Efendimiz'in

parasını verip, ödeyip, satın alıp da azad ettiği bir işçi yâni. Bilâl-i Habeşî, Suheyb-i Rûmî gibi insanlara öncelik tanıyıp, onları huzuruna almış.

Kureyşliler şaşırılmışlar, demişler ki:

“—Yâhu, biz Kureyş’in ensâbı çok güzel olan, soylu kişileriyiz, eşrafımanız. Şu Emîrû’l-mü’minîn’in yaptığı işe bak! Ben ömrümde böyle gün görmedim, ne biçim iş ki, en soylu insanları kapıda bekletiyorlar, ama onların köleleri, Emîrû’l-mü’minîn’in huzuruna alınıyor. Ne acaib iş!..” deyince, içlerinden birisi kalkıyor, diyor ki:

“—Bakın arkadaşlar, biz eğer birisini azarlayacak ve birisinde kusur bulacaksak, kendimizde kusur bulalım! Allah’ın emri ve daveti hepimize eşit olarak geldi. Allah’ın tebliği, İslâm dini hepimize eşit olarak geldi. Onlar davete icabet ettiler, biz icabet etmedik. Onlar süratle Rasûlullah’ın yanına koştular, biz çok geç kaldık. Eşit şartlarla önümüze imkân geldi ama, fırsatı değerlendirmeyen biziz. O halde kusur bizde... Biz kendimizde kusur bulalım!” diyor.

Tabii haklı bir itiraf bu... Sonra da diyor ki:

“—Köle de olsalar, biz bu şahısların artık kâ’bına erişemeyiz, derecesini yakalayamayız. Onlar bizden İslâm’da kat kat önce... İslâm’da bizden kıdemleri var, dereceleri yüksek... Bunun çaresi ancak, eğer cihada yönelebilirsek, Allah’ın dinini yaymak için malımızla, canımızla, var gücümüzle gayrete yönelebilirsek, belki dünya-

da fırsatı kaçırdık, onlardan geriye kaldık ama, inşâallah ahirette yanlarında oluruz, onlar gibi güzel dereceler yakalarız.” diyorlar.

Mekke-i Mükerreme’yi bırakıyorlar, evlerini, köşklerini, kasırlarını, bahçelerini, imkânlarını bırakıyorlar, ailece hepsi kalkıp, o zaman cihadın yapıldığı bölgelere hicret ediyorlar.

Hakikaten tarihe geçen çok güzel cihadlar, mücadeleler de yapmışlar. Hepsi bir ara İslâm’la çarpışmış olan insanlar, İslâm’ı yaymak için güzel mücadeleler vermişler. Onlardan birisi, işte Hâlid ibn-i Velid RA... Uhud Harbi’nde müslümanların dağılmasına sebep olan hücumları yapan büyük komutan. Ondan sonra, İslâm’ın yayılması için, ne kadar büyük mücadeleler vermiş.

Tabii tarihî olaylar... Tarih ne içindir? Kıssadan hisse almak içindir, ibret almak içindir. Tarih ilminin büyük faydalarından birisi budur. Tarihî olayların incelenmesinde çeşitli faydalar var. Birisi de, hele İslâm tarihi bahis konusu olunca, oradaki olaylardan ibretler çıkartıp günümüze taşıyacağız. O halde, bu olaylardan ibret alarak günümüze taşıyacak olursak sevgili dinleyiciler, ne diyebiliriz?..

Diyebiliriz ki: “İslâm bizim için de aynı durumda... İslâm bize de arz olunmuş. Allah-u Teâlâ Hazretleri kullarını cennetine davet ediyor. Cehennemden korumak için peygamber göndermiş. Kur’an-ı Kerim indirmiş o peygamberine, kendi Kelâm-ı Kadîmini indirmiş. Biz buna muhatabız, davetliyiz. Binâen aleyh, Kureyş’in eşrafı gibi, daveti geriye bırakıp da, Kureyş eşrafı-

nın evlerinde kölelik yapan insanların, onlardan mânevî bakımdan öne geçtiği gibi bir duruma biz düşmeyelim! Biz de Allah'ın dinine hizmet edelim, canla başla çalışalım! Maddî ve mânevî bakımdan Allah-u Teâlâ Hazretleri'nin dinine var gücümüzle hizmet ederek, cihad ederek, Allah'ın rızasını kazanmaya çalışalım!” diye, biz de buradan kendimize bir pay çıkartabiliriz.

b. İslâm İçin Çalışalım!

Biliyorsunuz, cihad deyince, tabii hemen herkes savaşı düşünür. Ama cihad savaştan çok daha geniş bir kavramdır. Yâni, İslâm için yapılan her türlü gayret ve çalışmaya biz cihad diyoruz. Hatta insanın kendi nefsinin içinden gelen kötü arzuların karşısına çıkmasına, kendi nefsiyle mücadele etmesine de cihad diyoruz. Hatta hadis-i şeriflerde insanın nefsiyle mücadelesine cihad-ı ekber denmiş. Bunları unutmayalım!

Bugün hem cihad var, düşmanlarla savaş var. Kafkasya'da savaş tehlikesi var. Fiilen Ermenilerle Azerî kardeşlerimiz çarpışıyor. *Bosna-Hersek*'te fiilen sıcak savaş var... Dünyanın her yerinde müslümanların dertleri var, sıkıntıları var. Ve müslümanların birbirlerine yardımcı olması lâzım.

Bizim sevgili, mübarek alimlerimizden Mehmed Emin Er Hoca³, Nevşehir’de Dedeman Oteli’nde, sohbetle ne güzel söylemişti:

“—Eğer müslümanlardan tek bir kadın düşmanların eline esir düşse, bütün İslâm Alemlerinin o kadını kurtarmak için maddî, mânevî her türlü imkânını harekete geçirmesi, onların boynuna bir borç olur, bir farz olur.” diye söylemişti.

³Mehmed Emin Er (1914-2013): 1914 (h.1332) yılında, Diyarbakır’ın Çermik ilçesinin Külüyan köyünde doğdu. Babası Hacı Zülfikâr, annesi Havva Hanım’dır. Henüz dört-beş yaşlarındayken annesi vefât etti.

Babası zengin bir kimseydi. Çocuklarını okutması için bir hoca tuttu. Fakat daha Elifbâ bitmeden babası vefât etti. Üvey annesinin, sonra da ağabeyinin yanında yetim olarak kaldı. Bu esnada ailesinin keçilerine çobanlık yaptı. Okumayı kendi kendine öğrendi. Bilen kimselere sora sora mektup yazabilecek ve Osmanlıca kitapları okuyabilecek hale geldi.

O sıralar İslâmî harfler yürürlükten kaldırıldı. Kur’ân ve İslâmî ilimleri öğrenmek yasaklandı. Bu nedenle İslâmî ilimleri öğrenmek için Suriye’ye gitti. Suriye’de üç yıl ilim tahsilinde bulunduktan sonra, tahsiline Türkiye’de devam etti. Muhtelif hocalardan medresede okutulan Sarf, Nahiv, Mantık, Beyan, Kelâm gibi ilimleri tahsil etti. Fıkıh, Tefsir, Ferâiz, Tecvid gibi diğer ilimleri de öğrendi. 1950 yılında Şeyh Muhammed Ma’sûk’tan bu ilimlerin hepsinden icazet aldı. Ayrıca, Tasavvufta muhtelif müridlerin terbiyesinden geçti. Muhammed Saîd Seydâ el-Cezerî’den hilafet ve icazet aldı.

İlim tahsilinden sonra hayatı boyunca ders verme, imamlık, vâizlik, tebliğ ve İslâm’a davet gibi hizmetlerle meşgul oldu. Hocasının işareti üzerine, Nizip’in Kıratlı (Kertüşe) köyüne gitti (1961). Orada 18 yıl imamlık yaptı, talebe okuttu. Daha sonra Gaziantep’e gitti (1980). Orada Diyanet’in tesislerinde imamlara, öğretmenlere ilm-i aletten ve feraizden dersler verdi. 1989’da Prof. Dr. M. Es’ad Coşan’ın daveti üzerine Ankara’ya, Özelif Sitesine taşındı. Orada Hakyol Vakfı Fıkıh Enstitüsünde ilâhiyat öğrencilerine dersler verdi.

Mehmed Emin Er, 28.06.2013 günü Ankara’da vefat etti. Hacı Bayram Camii’nde kılınan cenaze namazından sonra, Gaziantep Mehmet Nuri Paşa Camii haziresine defnedildi.

Salondan alkışlar kopmuştu. Yâni, bir müslüman kadının bile şerefi, esir olmaması, düşmanın elinde olmaması o kadar önem kazanıyor ve dünyanın her yerindeki müslümanların, elinden geldiği şekilde, nasıl yapabilecekse, onun yardımına koşması gerekiyor.” diye, fıkıh, İslâm hukuku, Allah’ın ahkâmı bunu gösterir bize...

O halde biz de, Allah’ın rızasını kazanmaya çalışalım! Allah’ın rızasını kazanmak için plan yapalım. Zihnimizi o tarafa sevk edelim, tefekkür edelim. Çünkü tefekkür de çok büyük ibadet. Biz de elimize gelen fırsatları kaçırmayalım! Sevap kazanma fırsatlarını kaçırmayalım! Ömrümüzü yanlış yollarda geçirmeyelim!..

Tabii insan Türkiye’deyken, Türkiye’nin hele yaz mevsimi, deniz mevsimi başladı. Herkes açık saçık, serinlemek için denizlere filan gidiyordur plajı olan şehirlerde, kıyı şehirlerinde... Türkiye’deki insanların havası başka... Türkiye’deki insanların dinî halet-i ruhiyesi buradakiler gibi değil. Buraya gelen, hac yapan, Peygamber SAS Efendimiz’i ziyaret eden insanlar, biraz daha hayatın mânâsını anlayabiliyor, ölümlü ve ölümden sonrasını düşünebiliyor ve ona göre çalışma yapması gerektiğini anlayabiliyor.

Türkiye’deki o zevk ve sefalar, insanlara bunları düşünmeyi unutturabilir, onların zihinlerini de geriye itebilir. Ama ben hatırlatıyorum bu cuma sohbetimde: Muhterem kardeşlerim, kendi hayatınıza dikkat edin! Nasıl bir insan olarak yaşadığınıza dikkat edin! Ve bu yaşantınızı Allah’ın sevip sevmediğini kendinize sorun! “Allah bu

yaşantınızdan memnun mudur?.. Ve Allah'ın huzuruna çıktığınız zaman, Allah-u Teâlâ Hazretleri size itâb mı edecek?.. Allah saklasın, böyle bir duruma düşürmesin... Yoksa, sizi taltif mi edecek?" diye düşünün.

Allah'ın huzurunda yüzünüzün ak olacağı, Allah'ın rızasını kazanmanıza sebep olacak işler yapmaya yönelin! Hayatınızın temelinde, yapısında bir yanlışlık varsa, bu temel yanlışlığı değiştirin! Bir büyük tevbe ile, hani bir Mekkeli müşrikin dönüp de, imana gelip de, en ileri safatta bir mücahid komutan olması gibi, siz de hayatınızı değiştirin!.. Ne var?.. Yâni, Amerikalıya benzeyip, Avrupalıya benzeyip, Fransız'a benzeyip, alaturka, alafranga ayrımlarıyla, dünyevî şeylerle, bâtil felsefelerle ömrünüzü hebâ etmenin ne lüzumu var?..

Hayatta aslanan, gün gibi âşikâr olmuş olan, bilimsel çalışmalarla ortaya çıkmış olan bir gerçek var... Nedir? İslâm'ın hak din olduğu... İslâm'ın ahkâmının beşeriyetin beklediği ahkâm olduğu... İnsanlar arasındaki hakîkî kardeşliği, samîmiyeti, istismarın önlenmesini, emperyalizmi yok edecek olan hükümleri ihtiva eden dinin; insanları hem ruhen, hem bedenen, hem maddeten, hem mânen, her yönden faydaya yöneltecek ahkâma, her çeşit konudaki ihtiyâçlarını karşılayacak ahkâma sahip yegâne dinin İslâm olduğunu artık Avrupalılar da, Japonlar da Hintlilerin müdekkikleri de, dünyanın her yerindeki araştırmacılar itiraf ediyorlar ve müslüman oluyorlar.

Biz ecdaddan bu büyük nimete mazhar olmuşuz, hazinenin içindeyiz. Bu hazine bize miras olarak, zenginlik olarak intikal etmiş. O halde İslâm'ın kıymetini bilelim! Bir Avrupalı müslüman kadar, bir Amerikalı müslüman kadar, bir Fransız profesör kadar, bir Fransız müslüman filozof kadar, yok mu bizim elimizde bu meseleleri kavrayacak imkânımız?..

El-hamdü lillâh, Allah bize zekâ vermiş, tefekkür kabiliyeti vermiş. Hayatımızdaki yanlışlıkları döndürmemiz gerekiyor. Büyük bir değişiklik, hayatımızda büyük bir inkılap yapmamız gerekiyor ve Allah'ın rızası yoluna girmemiz gerekiyor.

Bir tek şeyi düşünmemiz gerekiyor sevgili dinleyicilerim: Yaptığımız her işi Allah rızası için yapmak... Onun için Peygamber Efendimiz SAS bir hadis-i şerifinde buyuruyor ki:

“—Kim Allah için alır, Allah için verirse, Allah için sever, Allah için kızarsa...”

Böyle zıt fiilleri söylüyor. Neden? Yâni her şeyi Allah için yaparsa demek. Bir insan birisini seviyor. Neden seviyor?.. İyi bir insan, faziletli bir insan, Allah için seviyorum. Esmer renkli, kıvrık, Afrika'dan gelmiş, zenci olabilir ama, faziletli; seviyoruz. Ama falanca adam da büyük bir artist, çok zengin, milyarları var, köşkleri var ama pespâyeye bir hayat sürüyor... Allah için sevmiyoruz. Çok da yakışıklı... Olsun, sevmiyoruz.

Allah için sevmemek, Allah için sevmek, Allah için almak, Allah için vermek... Yâni, her yaptığımız işi Allah için yapmak... Ölçü budur.

Allah'ın varlığına, birliğine iman ettikten sonra, Rasûlüllah Muhammed-i Mustafâ SAS'ın onun gönderdiği gerçek bir elçi olduğuna, Rasûlüllah olduğuna, Allah'ın hak Rasûlü olduğuna inandıktan sonra, Kur'an-ı Kerim'e sarıldıktan sonra, hayatınızda iyi bir müslüman olmak için tek bir prensip var: Her yaptığınız işi Allah rızası için yapacaksınız.

Allah'ın rızasını bulmak için de, bizim bütün konuşma- larımızda değindiğimiz bir nokta var: İlim gerekli... İlim olmadan insan doğruyu eğriden ayırt edemez. İnsan akli çok yanlış şeylere, hatta öküze, buzağıya bile tapmış. Tarih boyunca Mısırlılar tapmış, Hintliler hâlâ tapıyorlar. Yâni öküze tapılır mı, boynuzlu, mööö diyen, derisinden pa- buç yaptığımız bir mahlûka tapılır mı sevgili din- leyiciler?.. Ama insan akli, bunu tanrı diye karşısı- na alıp da tapınmayı insana mâkul gösterebiliyor. Hâlâ bu inancın peşinden giden insanlar var.

Demek ki, aklın vahiy ile takviye edilmesi lâ- zım, vahiy ile irşad edilmesi lâzım! İnsan akli- ni kullanacak ama, Kur'an-ı Kerim'in ışığında, Peygamber Efendimiz'in hadis-i şerîflerinin, sünnet-i seniyyesinin yolunda kullanacak akli- ni... Doğru yolu bulacak, doğru yolda yürüye- cek. Her yaptığı işi Allah rızası için yapacak.

O zaman ne oluyor?.. O zaman kişi rûhen mut- lu oluyor, ailece mutlu oluyor, bedenen sıhhatli oluyor. Bir müslüman iyi müslümansa, bakıyor-

sunuz ak sakallı, yüz yaşını geçmiş, yüz on yaşında; hâlâ evinde kılmadan, sabah namazına tıpış tıpış camiye gidip geliyor. Neden?.. İman kuvveti. Müslüman olarak yaşamamanın verdiği dinçlik... Ciğeri temiz, kalbi temiz, midesi temiz, vücudu sıhhatli, kendisini yıpratmamış. O kadar yaş yaşıyor.

Beden de sıhhatli oluyor, toplum da mutlu oluyor. Hırsızlık olmuyor, rüşvet olmuyor, aldatmaca olmuyor, istismar olmuyor. Beynelmilel münasebetler de intizama giriyor. Milletler birbirlerine şu fâni dünya için yemeğe, yemek için birbirlerine saldırmaya girişmiyorlar. İslâm olduğu zaman her şey, toplum da düzene giriyor. İnsanın dünyası ve ahireti mutlu oluyor.

O halde sevgili dinleyiciler özet olarak sözümün sonunda hepimize en iyi dileklerimi sunarak şunu hatırlatıyorum: Hayatınızın Allah'ın rızasına uygunluğunu lütfen bir kontrol edin! Allah'ın huzurunda hesap verecekmışsiniz gibi düşünün:

“—Bu hayat tarzını Allah sever mi, sevmez mi?” deyin!

Eğer sevmeyeceği bir durumdaysanız, bir sağlam dönüşle dönüş yapın!..

Dün akşam, bir sarhoş zâtın böyle tevbesini de okumuştuk. Ne büyük kahramanlıklar yapıyor. Keşke vakit geniş olsa da, onları da uzun uzun anlatsak... Nasıl tevbe ediyor içkiye... Her gün içermiş. Sopasını yermiş, hapse atılmış ama, fırsat buldu mu, gene içermiş. Ama nasıl tevbe ediyor, nasıl cihad ediyor, nasıl büyük başarılar kazanıyor.

İşte, hayatınızın büyük tevbesini, tevbe-i nasûhunu gerçekleştirmemiş iseniz, gerçekleştirin! Eğer o gerçek tevbeyi yapmış, Allah yoluna yönelmişseniz, o yolda yürümekteyseniz; o yolda sebat edin ve kalitenizi, İslâmî kalitenizi yükseltmeye gayret edin!..

Allah-u Teâlâ Hazretleri sizi hem rûhen, hem bedenen, hem ailece, hem tüm toplum olarak, hem bütün dünyadaki insan nesli ve insanlık olarak hepimizi, hepimizi mutlu ve bahtiyâr eylesin... Allah-u Teâlâ Hazretleri size gönlünüzce, gönlünüzün muratlarını ihsân eylesin... Dünyada, ahirette dileklerinizi ihsân eylesin... Kimsenin önünde hor ve zelil duruma düşürmesin... Ahirette de hesap gününde, mahşer gününde mahcup duruma düşürmesin...

Hepinize Allah'ın selâmını, rahmetini, bereketini dilerim... Şen ve esen kalın... Nice nice cumalara, bayramlara, mübarek günlere erişin... Böyle güzel haclar, umreler yapmak sizlere de nasib olsun, sevgili Akra dinleyicilerim!..

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

03. 06. 1994 - Medine

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)



SERVER
Kürsü